

**ZASADY PRYZYDZIELANIA PRACOWNIKOM
ŚRODKÓW OCHRONY INDYWIDUALNEJ
ORAZ DOSTARCZANIA ODZIEŻY I OBUWIA ROBOCZEGO**

1. Pracodawca wyposaża pracowników nieodpłatnie w środki ochrony indywidualnej oraz dostarcza im odzież roboczą i obuwie robocze, które pozostają własnością pracodawcy.
2. Środki ochrony indywidualnej używane są w miejscu pracy, w celu zabezpieczenia pracownika przed działaniem niebezpiecznych i szkodliwych dla zdrowia czynników występujących w środowisku pracy. Zalicza się do nich: odzież ochronną ochrony kończyn górnych i dolnych, ochrony głowy, oczu, twarzy, układu oddechowego, sprzęt chroniący przed upadkiem z wysokości oraz środki izolujące cały organizm.
3. Środki ochrony indywidualnej posiadają deklarację zgodności z normami oraz wymagany certyfikat na znak bezpieczeństwa wydawany przez Centralny Instytut Ochrony Pracy.
4. Pracodawca nie dopuszcza do pracy pracownika bez środków ochrony indywidualnej przewidzianych dla danego stanowiska oraz informuje pracownika o sposobach posługiwania się tymi środkami.
5. Odzież robocza używana jest w miejscu pracy, a przydzielana jest pracownikom zatrudnionym na stanowiskach :
 - 1) na których odzież własna pracownika może ulec zniszczeniu lub znacznemu zabrudzeniu,
 - 2) ze względu na wymagania technologiczne, sanitarne lub bezpieczeństwa i higieny pracy.
6. Obuwie robocze przydziela się pracownikom zatrudnionym przy pracach, przy których występuje intensywne brudzenie lub przyspieszone niszczenie obuwia. Do obuwia roboczego zalicza się: trzewiki, półbuty, saperki, sandały, obuwie profilaktyczne.
7. Odzież i obuwie robocze muszą spełniać wymagania określone w Polskich Normach, nie podlegają obowiązkowej procedurze certyfikacji na znak bezpieczeństwa i nie muszą być oznaczone tym znakiem. Obuwie profilaktyczne przydziela się przy pracach wykonywanych stale w pozycji stojącej.
8. Środki ochrony indywidualnej używane są do czasu utraty ich cech ochronnych, a odzież, obuwie robocze – do utraty cech użytkowych w stopniu uniemożliwiającym dokonanie naprawy.
9. W razie utraty lub zniszczenia środków ochrony indywidualnej, pracodawca wydaje niezwłocznie pracownikowi inne środki ochrony po sporządzeniu protokołu zniszczenia. Jeżeli utrata lub zniszczenie nastąpiło z winy pracownika, jest on zobowiązany uiścić kwotę równoważną pomniejszoną o koszt amortyzacji.
10. Pracodawca może przydzielać pracownikom używane środki ochrony indywidualnej oraz odzież roboczą, z wyjątkiem rękawic, nakryć głowy, jeżeli przedmioty te zachowały właściwości ochronne lub użytkowe, są czyste i zdezynfekowane w stopniu odpowiadającym wymaganiom higieniczno- sanitarnym.
11. Pracownikom zatrudnionym na stanowiskach administracyjno – biurowym przydziela się odzież i obuwie robocze wg załącznika na 3 do Regulaminu.
12. Pracodawca, po uzgodnieniu z pracownikami dopuszcza używanie przez pracowników, za ich zgodą, własnej odzieży roboczej i obuwia roboczego spełniającego wymagania bhp.
13. Pracownikowi używającemu własną odzież i obuwie robocze zgodnie z ust. 12, pracodawca wypłaca ekwiwalent pieniężny w wysokości obliczonej wg Tabeli Norm

Przydziału (załącznik nr 3 do Regulaminu) oraz cen detalicznych ustalonych na podstawie aktualnie obowiązujących cen w hurtowniach bhp.

14. W Urzędzie Gminy dopuszcza się wypłatę ekwiwalentu pieniężnego na wszystkich stanowiskach ujętych w Tabeli Norm Przydziału, za wszystkie wyszczególnione pozycje, z wyjątkiem środków ochrony indywidualnych takich jak: szelki bezpieczeństwa, kaski ochronne, rękawice ochronne, i okulary oraz kamizelki ostrzegawcze. Ten rodzaj wyposażenia zakupuje pracodawca i wydaje zgodnie z załączonymi w instrukcjach wymogami tzn. wg atestu określającego utratę cech ochronnych lub po zużyciu.
15. Pracownikom zatrudnionym w niepełnym wymiarze czasu pracy okres użytkowania odzieży i obuwia przedłuża się proporcjonalnie.
16. Tabele Norm Przydziału zawierają wykaz stanowisk pracy, na których powinny być przewidywane okresy ich używalności.
17. Pracownik obowiązany jest utrzymywać w należyтым stanie i wzorowej czystości przydzielone mu środki ochrony indywidualnej, odzieży i obuwiu robocze.
18. Pranie, naprawa i konserwacja odzieży należy do obowiązków pracodawcy. Jeżeli pracodawca nie ma możliwości zorganizowania prania i naprawy odzieży roboczej, wypłaca ekwiwalent pieniężny w wysokości ustalonych kosztów tych czynności i środków piorących. Ekwiwalent wypłacany jest za zgodą pracownika za przepracowany miesiąc. Wysokość ekwiwalentu wynosi 8 zł miesięcznie.
19. Dla osób zatrudnionych w wymiarze $\frac{1}{2}$ etatu i niższym ustala się ekwiwalent pieniężny za pranie odzieży roboczej własnej używanej przez pracownika do celów służbowych jak i odzieży roboczej należącej do pracodawcy, a oddanej pracownikowi do używania w celu służbowym w wysokości 4 zł miesięcznie.
20. W przypadku utraty lub zniszczenia środków ochrony indywidualnej, odzieży i obuwiu pracodawca wydaje bezzwłocznie pracownikowi nowe przedmioty przewidziane w Tabeli Norm Przydziału. Jeżeli utrata lub zniszczenie tych przedmiotów nastąpiły z winy pracownika, pracodawca może obciążyć kosztami nie zamortyzowanej części wartości utraconych lub zniszczonych przedmiotów.
21. W przypadku rozwiązania stosunku pracy pracownik ma obowiązek zwrócić równowartość pieniężną wydanej odzieży i obuwiu z uwzględnieniem ich zużycia.
22. W przypadku przejścia pracownika na rentę, emeryturę lub jego zgonu środki ochrony indywidualnej, odzież robocza i obuwiu nie podlegają zwrotowi.

WÓJT
mgr Robert Kowalczyk